

«Minner om ho Kari Ingebrigt Divimo»

— av Odd Bjørklund —

Divimo er en med de eldste gårder som er ryddet der oppe i «Storskogen» som det heter den gang. Det var i 1820 at det kom 4 søsken fra Tynset og opp til ødemarken. Kirsti Jonsdr. Holen kom til Divimo. Anders Jonsen Holen kom til Øvergård, Lars Jonsen Holen kom til Nymo og ho Anne Jonsdr. Holen kom til Lundberg i Bardu.

Tankene må gå tilbake til den tiden da de første kom traskende oppover dalen til det ukjendte. Hvordan hadde de mot - og hvordan greide de og overleve med å komme seg igjennom fimbultrentene den første tiden før de fikk tak over hodet. Og de mange iskalde sommer med regn og haglbyger med sne i fjellene - som ble ophavet til at korn og potetland frøs ned. De høstet nok inn av jorden blader, planter og røtter som bruktes til menneskeføde.

Hadde de ikke mel, så kokte de syregressgraut, eller måtte ty til barken på trærne - eller sagflis og bake brød av. Dette hadde de meg seg fra dalene der sør, de hadde måtte fått lære seg å overleve inne på innlandet i dalene som Østerdalen og Gudbrandsdalen i det hardbarkede innlandsklima. Men der oppe i «Storskogen» og villmarka var det overflod av vilt i skogene, de var jo utmerkede fangstfolk. I elven gikk fisken i stimer som i tønner og vann. Det var allslags bær borte i skogene, og moltemyrene stod gule. Innover vlder og skoger var det tepper av reinlav.

De måtte bare benytte seg av jordens frukter for å overleve. Det var ingen handel der oppe i «Storskogen» i den tid, de måtte helt ned til Flatnes, eller over fjellet til Storsteinnes. Der var langt ut i 18-tallet at han Gammel-Hans på Øverby åpnet en landhandel - som nok ikke kunne gå så bra. I 1866 var det bare 37 innbyggere der oppe - det var heller ingen vei oppover dalen. Først i 1867 ble en kjøresteri ferdig opp til Trangen. I 1915 var en smal hestesti ferdig opp til Skjeggnes - Råvannet - det er ikke lenger siden.

De som hadde slått seg ned på østsiden av Målselven kunne ofte bli isolert i flere måneder av året. Det måtte være tunvint uten veier og broer. Om våren gikk flommen ofte over sine bredder og kunne rasere alt som begynte å gro.

Fergestedet var utenfor Nygård. Det kunne ofte være vanskelig-3eter når elven drog i storflommen. De var totalt isolert for elven gikk over hele Brandmoholmen. Særlig om våren når elven gikk opp med svære isganger. Om høsten var det enda verre før den strie elven hadde lagt isen i kjørbær stand. Elven grov i den tid og dannet mye leire og ødela det lille oppdyrkede land de hadde fått gravet seg opp. Fjellfroskbroen var nu i kjørbær stand og kjørestien kom til Holt rundt 1916.

Langt ut i 1930 ble det nødsarbeid og elveforbyggingen - det var stor arbeidsløshet. Ei «pele» trebru ble bygd rett utenfor Divimo - med vei over jordene opp mot Diviåsen. Men i midten av 18-tallet og utover var det knagte tider. Fortvilelsen var volsom i de årene, med de barnerike familier. Amerikafeberen var stor, hele familier drog over til Amerika. Dengang tok turen over Atlanteren 3 mnd. før de landet i New-York. Mange fikk den våte grav der ute på dypet.

Oppe i Storskogen var det de sterke som greide å overleve, men historien forteller om tragedier med selvmord, sykdom og stor barnedødelighet.

Den første som ryddet Divimo var Johannes Toresen fra Dovre født i 1777 - han døde i 1861. Han var gift med Kirsti Jonsdr. Holen født på Tynset i 1797. Disse to slo seg først ned oppe på Gammelrommet, men de måtte flytte derfra etter en tid ned til Divimo, siden flommen gikk langt opp på husveggen. Neste bruker på Divimo blir sønnene Tore Johannessen født i 1832 på Divimo. Han ble gift med Mali Bersvendsdr. fra Kjær- eng på Tynset. Han tar hele familien med seg, og flytter ut til Brøstadbotn, det var i året 1879. Det var nu kommet nye brukere på Divimo. Han Anders Th. Frami som rydder Messeltmo i 1830, han var gift med Pernille Andreasdr. fra Messelt i Storeldalen. Hun dør bort fra hele familien i 1846 fra mann og 7 barn. 4 av disse sønnene reiser til Amerika.

Da Anders nu er enkemann gifter han seg med Marte Gundersdr. fra Sollia. De får 2 barn. Bergen født i 1850 og Berte født i 1852 - de dør som ung.

Anders Th. Frami overdrar nu Messeltmo til Peder Arntsen Tiller f. 1834 på Singsås, han er gift med Ragnhild Andersdr. f. 1823 på

Atna. Sønnen Ole Pedersen gift med Marie Nilsdr. fradeles Messeltmo og rydder Nygård. Anders Th. Frami og Marte Gundersdr. flytter nu til Divimo og bor der en tid da eiendommen ligger øde. Men Divimo blir igjen til salg og Haldo Eriksen f. i 1823 blir nu eier av Divimo. Han er gift med Ingeborg Halvorsdr. fra Nergård - født i 1835 - de ble også barnløse. De selger nu igjen gården til Jon Jonsen Rognmo, han var gift med Siri Berntsdr. fra Os i Østerdalen, hun var født i 1850. Hennes foreldre var Bernt Halstensen og Siri Sønvisdr. Ryen. Siri Berntsdr. kom til Storskogen i 1863, hun kom med hesteskyss fra Os til Trondhjem. Hennes far var med i byggingen av Os Kirke. På Divimo blir det nu et fruktbart ekteskap, hvor det kom 6 borgere til verden: Karoline, Simon, Ingebrigt, Berte, Jensine og Johannes. Det blir Simon som overtar Divimo og gifter seg med Karen Fagernes fra Rostadalen. De blir barnløse, men de har en adoptivdatter Karin som er gift med Jon Fredheim som nu er eier av Divimo. De bor nu p.t. ute på Nesodden. Den eldste av søsknene Karoline var gift med Mathias Svestad og bygger opp Moland av eiendommen. Jensine og Johannes reiser til Oslo og blir der.

Ingebrigt Divimo var født 17/11 1895 - gift i 1919 med Kari Olsdr. Sverresvold født 13/9 1889. Det 2 sønner i ekteskapet. Sigmund født 10/8 1920. Ola født 18/5 1921. Ingebrigt Divimo var bygningsmann, men han får sin arv av eiendommen - så han rydder og bygger opp Ness. Faren til Ingebrigt, Jon Jonsen dør i 1906 fra hele familien, da var Ingebrigt bare 11 år gammel. Nu sitter mor Siri igjen alene med hele barneflokket. Men det blir slik at mor Siri og hans søster Berte flytter til Ness - der driver han Ingebrigt og Kari med jordbruk. Det kom til å vare i bare noen få år, da det ble stor tragedie i familien på Ness. Kari får skader i kneet. Først blir det vann som går over til tub. Hun lever i noen måneder og dør fra hele familien de 25/3 1928, bare 38 år gammel - da var Sigmund og Ola 8 og 7 år gammel. Nu kom han Ingebrigt til å reise bort fra alt, og hjemmet han hadde bygd opp. Guttene må også flytte fra hjemmet og kommer til sin bestemor ho Oline på Sverresvold. Der blir de ca. ett års tid. Ho Marit og han Anders Elvevold tar gutten til seg, og der blir de til i 1936. Da er

og han

Haldo og Ingeborg Divimo.

Kari Olsdr. Sverresvold født 13/9 1889. Ingebrigt Divimo Ness født 14/11 1895.

Billedet er fra forlovelsesdagene i 1918 borte på Divimo.

Dette er gamle Divimo. Innerst til høyre skimtes fjaset og hus-takene på Ness.

I forgrunnen er de gamle buene på Moland.

de ferdig med folkeskolen, så reiser de til sin far i Oslo.

Ingebrigt begynte først på Aker Mck. Verksted i bygningsfaget, der var han i ett års tid. Så begynner han hos Høyer Ellefsen og blir der i sin tid som tømmermann, hvor han tar sine svennebrev. Han fikk store oppgaver, det svære Bananmodneriet står som et minne etter han ute på Filipstad. Etter noen år gifter han seg med Astrid Wenesland og bygger seg sin egen villa ute på «Røa» Røtvev. 9. Han Sigmund får sin utd. i murerlaget og Ola i bygn.faget. Men Sigmund får nu nybet. som går over til tub. og dør bare 20 år gammel i 1940. Han er begravet på Ullern Kirkegård. Det blir mere tragedier for han Ingebrigt - hans andre kone Astrid dør i kreft.

Ingebrigt gifter seg for tredje gang i 1947 med Anny Bruff Bjørnstad, hun er kunstmaler og har sin store leilighet på Observatorie Terrasse. De får en datter: Siri som er født i 1947. Hun arver Ness, og selger til Bjarne Moland, som nu er eier av Ness.

Tragedien kommer til han Ingebrigt som får gallebet. og dør

under operasjon bare 53 år gammel i 1948. Han er begravet på Vestre Gravlund. Ola blir den som overlevde fam. Ness. Han ble gift med Kristine Knutsen og har sitt hjem i Sørkedalen. De har en eneste datter Mona født i 1950 og gift m. Morten Hansen.

Ola arvet ingen ting etter foreldrene, han burde jo ha arvet hjemgården Ness - eller Nøtterv. 9. på «Røa» som han hadde odelsretten til, men alt arvet Anny Bruff som også har sin store leilighet på Observatorie Terrasse. Han Ola driver fremdeles i bygningsfaget og er fremdeles ivrig skiløper som han var fra smågutten av med minner fra skolerennene og hoppbakken borte i «Skjærhaugen». Etter at han kom til Oslo, var han flere år med i Holmenkollen. I fjor vant han Birkebeinerrennet i sin klasse og er med hver vinter i grenaderløpet og turrennene her nede.

Dette var noen vemodige minner fra ho Kari og han Ingebrigt Divimo Ness som endte i denne store tragedie som ble revet bort fra alt - i sin ungdoms lyse vår. Det blir bare minnene igjen med sin gjestfrihet og trivsel der borte på Ness som lærte i bare noen få år, men minner som aldri dør.

Dette er fra en Nord-Norgesferd i 1938. De skal på besøk til sin kjære hjembygd. Fra venstre: Sigmund, Ola, lille Thor, Annie og Charles Johansen. De skulle hjem til Sverres-